

Punapa Punika Kayekten? - Nomer Kalih

Aja Ngecap Pangandikaning Ramalan ing Kitab Iki

Jeff Pippenger

2023-09-05

Sampun katuduhaké bilih sajarah wiwit tanggal 11 Agustus 1840 dumugi 22 Oktober 1844 punika inggih sajarah ingkang dipunlambangakén déning pitu gludhug ingkang dipunsegel ngantos sakderengipun panutupan mangsa kasempatan. Wonten ing artikel punika kula badhé miwiti kanthi nyemak malih sawatawis bab ingkang sampun kita idhentifikasi babagan pralambangipun pitu gludhug punika. Kita migunakaké garis-garis sajarah ing nginggil garis-garis sajarah kanggé ngaturaken kasunyatan-kasunyatan punika. Wonten sekawan pratandha profetik wiwit 11 Agustus 1840 dumugi lan kalebet 22 Oktober 1844; panguwaosipun pekabaran malaékat kapisan, kuciwa kapisan, Pambengoking Wengi, lan Kuciwaning Ageng.

11 Agustus 1840 ditipikakaké déning Musa ana ing grumbul kang murub. Kuciwa pisanan ing mangsa semi taun 1844 ditipikakaké déning bojoné Musa, Zipora, nalika kanthi sedhik lan wedi nyunati putrané. Panguwuh Tengah Wengi kang diwiwiti ana ing patemon kémah Exeter wiwit tanggal 12–17 Agustus ditipikakaké déning tekane Musa ing Mesir lan pepéling wiwitané bab patiné anak pambarep Mesir. Kuciwo Agung tanggal 22 Oktober 1844 ditipikakaké déning wong Ibrani ana ing Segara Abang.

Ing mangsané Raja Dawud, 11 Agustus 1840 dipralambangaké déning wong Filistin mbalèkaké pethi Allah. Kuciwa kapisan ing mangsa semi taun 1844 dipralambangaké déning Uza nyêthak pethi Allah. Panguwuh Tengah Wengi kang diwiwiti ing pasamuwan kémah Exeter wiwit 12–17 Agustus dipralambangaké déning Dawud nggawa pethi mau mlebu ing Yerusalem. Kuciwaning Ageng tanggal 22 Oktober 1844 dipralambangaké déning Mikhal, garwané Dawud, nalika dhèwèké ngina Dawud merga mlebu ing Yerusalem bebarengan karo pethi mau.

Tanggal 11 Agustus 1840 dipratandhakaké déning baptisané Kristus. Kacewa kapisan ing mangsa semi taun 1844 dipratandhakaké déning kuciwane patiné Lazarus. Panguwuh Tengah Wengi kang diwiwiti ing pasamuwan kémah Exeter wiwit tanggal 12–17 Agustus dipratandhakaké déning Mlebuné Kristus kanthi kamulyan menyang Yérusalèm. Kacewa Agung tanggal 22 Oktober 1844 dipratandhakaké déning kuciwane salib.

Kula sampun nedahaken bilih sekawan tenger margi punika namung makili satunggaling pérangan sawatawis saking struktur pepak saben gerakan reformasi. Kita nemtokaken sekawan tenger margi punika minangka para seksi tumrap sajarah ingkang kawiwitan nalika 11 September 2001. Salah satunggaling ciri kenabian saking saben sekawan garis punika, inggih menika bilih tenger-tenger margi ing saben garis gadhah tema ingkang sami.

Kanggo Musa, kabèh papat pratandha dalan mau nyangkut pakaryané Allah lumebu ing prajanjian karo sawijining umat pilihan minangka panggeneping wangsit marang Abraham. Ing garis reformasi Raja Daud, kabèh papat pratandha dalan mau gegandhèngan karo pethi prasetyané Allah. Ing garis Kristus, kabèh papat pratandha dalan mau gegandhèngan karo pati lan wunguné manèh.

11 Agustus 1840 minangka sawijining konfirmasi tumrap prinsip sadina kanggo setaun. Kuciwa pisanan ing mangsa semi taun 1844 disebabake déning panrapan prinsip sadina kanggo setaun sing gagal. Pesen Samuel Snow bab Panguwuh Wengi Tengah iku minangka pambeneran lan panyampurnan saka panrapan prinsip sadina kanggo setaun sing gagal mau. Pesen sing wis dibenerake iku dhedhasar prinsip sadina kanggo setaun lan kawujud ing tanggal 22 Oktober 1844. Kabeh patang waymark iku lagi ngenali prinsip sadina kanggo setaun.

Suster White maringi katrangan marang kita bilih pitu gludhug punika nggambaraken prastawa-prastawa ingkang kalampahan salaminipun pakabaran malaékat kapisan lan kaping kalih; nanging piyambakipun ugi mulang bilih pitu gludhug punika ugi nggambaraken “prastawa-prastawa ing mangsa ngarep ingkang badhé kaandharaken manut urutanipun.” Pitu gludhug punika nggambaraken sekawan prastawa wangsit ingkang kawiwitan tanggal 11 Agustus 1840 lan wekasanipun tanggal 22 Oktober 1844, lan sekawan pratandha dalan punika badhé kapitulungan malih wonten ing sajarah kita kanthi urutan ingkang sami.

11 September 2001 dilambangaké déning 11 Agustus 1840, lan loro tanggal mau padha kaiket karo Islam, saéngga ngiket wiwitan Adventisme karo pungkasan Adventisme. Loro-loroné, 11 Agustus 1840 lan 11 September 2001, padha dadi peneguhan tumrap paugeran nabi utama saka sajarahé dhéwé-dhéwé.

Ing tanggal 11 September 2001, malaekat ing Wahyu wolulas mudhun, lan ing tanggal 11 Agustus 1840 malaekat ing Wahyu sepuluh mudhun. Kuciwa kapisané Future for America yaiku ramalan sing gagal gegayutan karo Islam ing tanggal 18 Juli 2020. Pesen sing kabukak segelé, kaya dene Panguwuh Tengah Wengi ing Exeter nalika mangsa panas taun 1844, iku sawijining pambeneran tumrap ramalan sing gagal sing wis kaparingaké sadurungé. Kanggo para Millerite, pambeneran iku magepokan karo penerapan asas dina kanggo setaun sing sadurungé gagal, kang ngenali taun 1843 minangka wektu rawuhé Pangéran. Saiki pambeneran sing diwakili déning pesen Panguwuh Tengah Wengi Millerite kudu dadi sawijining waymark sing makili Islam, kaya dene rong waymark sadurungé. Pambeneran sing dipratipakaké déning pakaryané Samuel Snow dudu kanggo nyingkiraké ramalan gagal sadurungé, nanging kanggo nyarujuki kanthi luwih tliti ramalan sing sadurungé wis gagal.

Wong-wong kang kecewa mau weruh saka Kitab Suci manawa padha ana ing mangsa tundha, lan manawa padha kudu kanthi sabar ngenteni kaleksanané wahyu iku. Bukti kang padha, kang nuntun wong-wong mau ngarep-arep rawuhipun Gustiné ing taun 1843, iku uga nuntun wong-wong mau ngarep-arep Panjenengané ing taun 1844. Early

Writings, 247.

Saiki, pekabaran sing dipralambangaké déning pekabaran sing metu saka camp meeting Exeter bakal dadi panyampurnaning ramalan sing sadurungé gagal. Kakecewan Agung ing sajarah Millerit nglambangaké sawijining kakecewan agung sing kelakon nalika hukum Minggu, nanging iku bakal dumadi ing konteks sawijining ramalan ngenani Islam. Pekabaran Samuel Snow yaiku pangenalan tanggal sing pas. Tanggalé bener, nanging prastawané salah. Pekabaran ing jaman saiki sing diwakili déning pekabaran Snow bakal dadi sawijining pekabaran ngenani Islam, yaiku panyampurnaning pekabaran sing gagal nalika kakecewan kapisan tanggal 18 Juli 2020.

Saiki ora ana wektu utawa tanggal sing kagandhèngaké, awit wiwit tanggal 22 Oktober 1844 netepaké wektu wis ora dadi bagean saka pawarta kenabianing Allah manèh.

“Gusti wus nedahaké marang aku yèn pawarta malaékat katelu kudu lumaku, lan kudu dipratelakaké marang para putrané Gusti kang kasebar, lan yèn pawarta iku ora kena digandhèngaké marang wektu; awit wektu ora bakal dadi ujian manèh. Aku weruh yèn sawatara wong katut ing semangat palsu kang njedhul saka martakaké wektu; déné pawartané malaékat katelu luwih rosa tinimbang apa kang bisa diparingaké déning wektu. Aku weruh yèn pawarta iki bisa ngadeg ing dhasaré dhéwé, lan yèn ora mbutuhaké wektu kanggo nguwataké, lan yèn pawarta iku bakal lumaku kanthi kasekten gedhé, nindakaké pakaryané, lan bakal dipunccekakaké ana ing kadilan.”

Experience and Views, 48, 49.

Tenger dalam kaping pat ing sajarah kita kudu dadi angger-angger Minggu, awit sajarah-sajarah suci saka kabèh garis reformasi, manawa digabungaké kabèh, jejeg ing garis demi garis, bebarengan karo komentar ilahi kang kaparingan tumrap sajarah-sajarah mau lumantar Roh Ramalan, kanthi tuntas netepaké yèn angger-angger Minggu iku tenger dalam kaping pat sawisé malaékat kang gagah prakosa mudhun ing sajarah kita. Tenger dalam kaping pat ing sajarahé pitu gludhug kang minangka “prastawa-prastawa mangsa ngarep kang bakal kababar manut urutané” kudu ana gandhèngané karo Islam, adhedhasar kasunyatan yèn tema kang padha tansah ana ing patang tenger dalam kang padha ing saben gerakan reformasi.

Islam bakal dadi bagean saka prastawa-prastawa kenabian ing wektu angger-angger Minggu amarga alesan kapindho. Gusti Yesus, Sang Singa saka taler Yehuda, kanthi mligi wis njupuk sejarah saka patang prastawa iki lan nemtokake minangka sawijining pralambang tumrap awake dhewe. Pralambang iku yaiku pitu gludhug. Ana pratandha-pratandha dalam liyane ing saben gerakan reformasi sing ana sadurunge lan sawisé patang pratandha dalam sing ditemtokake dening Sang Singa saka taler Yehuda minangka pitu gludhug. Minangka sawijining pralambang tumrap awake dhewe, pratandha dalam kapisan saka sejarah pralambang sing ngemot patang pratandha dalam iki makili serangan Islam marang Amerika Serikat ing tanggal 11 September 2001. Kasunyatan manawa Alfa lan Omega ngenali pungkasan nganggo wiwitan netepake Islam ing wektu angger-angger Minggu, amarga pratandha dalam kapisan saka patang pratandha iku yaiku serangan Islam ing tanggal 11

September 2001, mula pratandha dalan kaping papat lan pungkasan uga mesthi dadi serangan dening Islam marang Amerika Serikat.

Bisa banget manawa angger-angger dina Minggu iku minangka serangan liya déning Islam marang Kutha New York, lan iku bakal dadi sawijining pungkasan sing diidentifikasi déning wiwitané; nanging paling ora iku bakal dadi serangan déning Islam kaya déné prakiran tanggal 18 Juli 2020.

Kita ugi sampun nedahaken bilih Sang Alfa lan Omega ndhelikaken satunggaling sajarah ing salebeting sekawan sajarah punika. Satemenipun, sajarah batin ingkang kasimpen punika minangka wahyu utami ingkang sapunika saweg dipunwedalaken sesarengan kaliyan dhawuh supados “aja nyegel pangandika-pangandika wangsit saking kitab Wahyu.” Sajarah batin ingkang kasimpen punika dipunkenali nalika kita mirsani ing salebeting sekawan tenger margi ingkang dipunlambangaken déning pitu gludhug, bilih wonten satunggaling mangsa ing salebeting sekawan tenger margi punika ingkang dipunwiwiti kanthi satunggaling kuciwa lan dipunpungkasi kanthi satunggaling kuciwa. Wiwit saking rawuhipun malaékat kaping kalih dumugi rawuhipun malaékat kaping tiga wonten ing sajarah Millerite punika wonten satunggaling sajarah tartamtu ingkang makili satunggaling pralambang tumrap piyambakipun. Punika dipunwiwiti kanthi pawartosipun satunggaling malaékat ingkang kedah dipunpangan, makaten punika nandhani wekdal ngentosi wonten ing pasemon bab sepuluh prawan. Salajengipun punika nedahaken Panguwuh Wengi Tengah, ingkang ugi minangka satunggaling pawartos ingkang kedah dipunpangan, lajeng nuntun dhateng rawuhipun pawartos kaping tiga ingkang ugi kedah dipunpangan.

Garis internal sing kasamaran ing sajroning garis pitu gludhug iku dikukuhaké kanthi profètis ora mung déning wiwitané kang makili sawijining kuciwa, lan tekané sawijining malaékat sarta sawijining pesen supaya mangan, kang banjur diulangi manèh nalika kuciwa gedhé, nanging uga dikukuhaké déning “bebener.”

Tembung Ibrani “‘ēmet” sing dipunjarwakaken dados “bebener” wonten ing Prajanjian Lawas dipunwujudaken déning Sang Ahli Basa ingkang nggumunaken kanthi ngginakaken aksara kapisan saking abjad Ibrani, lajeng dipuniringi aksara kaping telulas saking abjad punika, lan salajengipun dipunpungkasi kanthi aksara pungkasan saking abjad punika, dados tembung ingkang dipunjarwakaken dados bebener. Kita sampun nedahaken bilih aksara-aksara punika nglambangaken prinsip paugeran sebutan kapisan, yaiku prinsip ingkang mratelakaken pungkasan wiwit saking wiwitan. Aksara kapisan punika inggih aksara “alpha”. Aksara tengah punika aksara kaping telulas saking abjad Ibrani lan nglambangaken pambrontakan. Aksara pungkasan punika inggih ingkang pungkasan, pungkasanipun, omega. Kita sampun nedahaken bilih tiga aksara punika nglambangaken tiga langkah Injil langgeng kados ingkang dipunmantapaken déning sawetawis garis kenabian.

Makna saka telung aksara iku cocog karo makna saben-saben saka pesen telu malaékat. Makna saka telung aksara iku cocog karo proses panyucèkaké wong wicaksana lan wong

duraka ing Daniel rolas ayat sepuluh, kang disucèkaké, diputihaké, lan diuji. Telung aksara Ibrani kang digandhèngaké bebarengan kanggo mbentuk tembung “truth,” ngemu pratandha Alpha lan Omega, lan telung langkah kang diidentifikasi ana ing pesen malaékat kapisan iku sinebut Injil langgeng. Telung langkah kang dilambangaké déning aksara-aksara iku uga nglambangaké pakaryané Roh Suci kaya dene katetepaké ing Yokanan nembelas.

Lan manawa Panjenengané rawuh, Panjenengané bakal mbuktekaké marang jagad bab dosa, lan bab kabeneran, lan bab paukuman: Bab dosa, amarga wong-wong mau ora precaya marang Aku; Bab kabeneran, amarga Aku lunga marang Rama-Ku, lan kowé padha ora ndeleng Aku manèh; Bab paukuman, amarga panguwasané jagad iki wis kaadili. Yokanan 16:8–11.

Kuciwa kang kapisan dipralambangaké minangka dosa, kaya kang katuduhaké lumantar Musa, Uza, Maria lan Marta, sarta para Millerit, awit kaya dene Yokanan nembelas njlèntrèhaké pakaryané Roh Suci sajroning nyakinaké bab “dosa;” iku amarga “padha ora pracaya.” Saben pralambang kang nembe kita sebut mau makili kuciwa kang kapisan, lan saben riwayaté neksèni yèn kuciwa iku kadadéan déning dosa ora pracaya marang sawijining prakara kang sadurungé wis kababar marang wong-wong mau. Langkah kang kapisan iku pangyakinan bab dosa. Langkah kang kapisan iku aksara kang kapisan saka abjad Ibrani.

Pratandha dalan kang kapindho saka sajarah kang kasamunyi iku yaiku kabeneran, yaiku papan ing ngendi pawujudan panguwasaning Allah katuduhake ana ing kabenerane wong-wong kang nggawa piwulang Midnite Cry. Wong-wong mau mujudake kabeneraning Allah ing wekasaning mangsa panundhan, awit Yokanan nembelas ngandika manawa Kristus tindak menyang Rama-Né lan wong-wong mau ora weruh Kristus maneh. Sadurunge pawujudan kabeneran, Kristus wus luwih dhisik ngenteni. Ing antarané para Millerit, nalika Kristus mundhut tangan-Né, kaluputan mau banjur katitahaké. Banjur isi saka piwulang kang wus dibeneraké ngasilaké rong golongan penyembah. Golongan siji mujudaké kabeneran, awit padha kagungan lenga, lan golongan sijiné mujudaké pambrontakan kang dilambangaké déning aksara kaping telulas ing alfabèt Ibrani.

“Para kang kaurapi kang ngadeg ana ing sacedhake Gustiné saindenging bumi, nduwèni kalungguhan kang biyèn kaparingaké marang Sétan minangka kerub panutup. Lumantar para makhluk suci kang ngubengi dhampar Panjenengané, Gusti tansah njaga sesambungan kang tanpa pedhot karo para pedununging bumi. Lenga emas iku nggambarake sih-rahmat kang nganggo iku Gusti Allah njaga supaya damaré para wong pracaya tetep kebak, supaya ora murub-murub banjur mati. Menawa lenga suci iki ora diwutahaké saka swarga lumantar pawarta-pawarta saka Rohé Allah, piranti-piranti piala bakal nguwasani manungsa sakabèhé.”

“Allah kaeculake asmane nalika kita ora nampani pawartos sing dikirimake marang kita. Mangkono kita nampik lenga emas sing Panjenengane arep tumpahake menyang jiwa kita supaya bisa katularake marang wong-wong sing ana ing pepeteng. Nalika swara panggilan muni, ‘Lah, panganten lanang teka; metua kowe kanggo nyongsong dheweke,’ wong-wong sing durung nampani lenga suci, sing durung ngugemi sih-rahmaté Kristus

ana ing sajroning atiné, bakal nemu, kaya para prawan kang bodho, yen dheweke ora siyap kanggo nyongsong Gustiné. Ing awake dhewe, dheweke ora nduwèni daya kanggo oleh lenga mau, lan uripé dadi rubuh. Nanging manawa Roh Suci Allah dijuluk, manawa kita nyuwun kanthi temen-temen, kaya Musa biyèn, ‘Tuduhna marang aku kamulyanPaduka,’ katresnané Allah bakal kawutahake ing sajroning ati kita. Lumantar pipa-pipa emas, lenga emas bakal katularake marang kita. ‘Dudu marga saka kakuwatan, lan dudu marga saka daya, nanging marga saka Roh-Ku, mangkono pangandikané Pangéran sarwa dumadi.’ Kanthi nampani sorot padhang saka Srengéngé Kabeneran, anak-anaké Allah padha madhang kaya pepadhang ana ing donya.” *Review and Herald*, July 20, 1897.

Pratélanen manawa wong-wong kang nampani piwulang Pasañkriya Tengah Wengi wis dilambangaké déning Musa ana ing guwa Horeb, nyuwun kanthi temen supaya Allah maringi katon kamulyanipun. Kaloro golongan mau wis netepaké wataké sadurungé Pasañkriya Tengah Wengi, sajroning mangsa tundha.

“Saiki kita lagi urip ing mangsa kang banget mbebayani, lan aja nganti ana siji wae saka kita kang kendhat anggone ngudi sawijining pepadhang kanggo nyawisake dhiri tumrap rawuhipun Kristus. Aja nganti ana wong kang ngetutaké tuladha para prawan bodho, lan ngira yèn bakal aman ngentèni nganti mangsa krisis teka sadurungé oleh pepakoning watak supaya bisa tetep jejeg ing wektu iku. Bakal kasep banget anggoné nggolèki kabeneranipun Kristus nalika para tamu wis katimbangan mlebu lan dipriksa. Saiki iki wektu kanggo ngagem kabeneranipun Kristus,—busana pengantèn kang bakal ndadèkaké kowé pantes mlebu ing pésta pasamuane Cempene Allah. Ing pasemon iku, para prawan bodho digambaraké minangka wong-wong kang nyuwun lenga, nanging ora kasil nampa manut panyuwuné. Iki nglambangaké wong-wong kang durung nyawisaké dhiriné dhéwé lumantar ngembangaké watak kang bisa tetep jejeg ing mangsa krisis.” *The Youth’s Instructor*, January 16, 1896.

Nalika panguwuh tengah wengi muni, ana golongan siji sing nduwèni lenga kang diperlokake, lan golongan sijiné ora nduwèni. Tataran kapindho iku pawujudan, ing pungkasan mangsa tundha, saka kabeneran utawa piala, “amarga” Sang Pangantèn jaler tindak “marang” “Rama”-Né, lan “kowe ora bakal ndeleng Aku manèh.” Tataran kapindho iku aksara kaping telulas ing alfabèt Ibrani. Tataran katelu ing sajarah kang kasimpen iku pangadilan lan pepesten ageng, lan aksara pungkasan ing alfabèt.

Sajarah kang kapendhem ing sajroning pitu gludhug iku kasaksènaké déning tembung “bebener,” déning kuciwa ing wiwitan kang nandhani kuciwa pungkasan, déning malaékat kang rawuh nggawa sawijining piwulang ing wiwitan lan ing pungkasan. Sajarah kang kapendhem iku mung bakal diakoni déning wong-wong kang wis nampani paugeran-paugeran pangudi Kitab Suci kang wus kaparingaké déning panguwasa kang paling luhur. Paugerané Miller ing wiwitan lan Prophetic Keys ing pungkasan.

Kanthi sajarah pitu gludhug, kaya kang nembe kita aturake, ana sawijining penekanan kang prayoga diulang lan dieling-eling. Kuciwa kang kapisan ing saben garis reformasi iku

minangka panglirwakake marang bebener kang wus ditetepake sadurunge. Musa lali nyunati putrane, sanadyan iku dhéwé minangka lambang saka Prajanjian kang lagi diidentifikasi déning ramalan Abraham. Uzza lali yèn mung kalungguhan imam kang kena ndemek pethi prasetyan. Maria lan Elizabet maringi paseksen ing crita Lazarus yèn sadurunge padha wus mangertèni bab pangwaos wunguné Kristus. Nalika bagan taun 1843 digawé, para pamimpin (tekanan saka sesrawungan para sapaadha) nyandhak marang Bapak Miller supaya nglirwakake apa kang tansah wis diucapake bab taun 1843. Wong-wong mau mekso supaya piyambakipun ngowahi paseksené kang wus mapan, kang maringi kelonggaran tumuju marang tanggal 1843 minangka ramalané ngenani kayektenan kasampurnaning rong ewu telung atus dina. Paseksen Miller nerangake yèn tekanan saka sesrawungan para sapaadha kang digawa déning para pamimpin liyané ing gerakan iku ndadèkake piyambakipun ninggalake pangidentifikasiané kang samar ngenani tanggal kayektenan kasampurnaning ramalan mau lan kanthi langsung mratelakake yèn iku bakal kasampurnakake ing taun 1843.

Bebarengan karo Future for America, kita mangertos bilih boten badhé wonten pesen sanès malih ingkang “dipun-gantungkaké dhateng wekdal.” Future for America sampun bola-bali mulang kasunyatan punika sajroning sedaya sajarahing gerakan punika. Kuciwa ingkang kapisan tansah dipundhasaraké ing atas nglirwakaké sawijining kayektèn pangujian ingkang sampun mapan. Punika minangka panglirwakaan dosa dhateng satunggaling kayektèn, nanging ingkang langkung wigati malih, punika minangka panglirwakaan dosa dhateng angger-angger utami William Miller, ingkang kanthi cetha sampun dipunidentifikasi minangka pungkasaning taun 1844.

Lan malaékat kang dakdeleng ngadeg ana ing sadhuwuring segara lan ing bumi iku ngacungaké tangané marang swarga, sarta supaos ana ing Asmané Panjenengané kang gesang ing salawas-lawasé, kang nitahaké swarga lan sakehing isiné, lan bumi lan sakehing isiné, lan segara lan sakehing isiné, yèn wektu ora ana manèh. Wahyu 10:5, 6.

Malaékat kang ngadeg ana ing dharatan lan segara miturut Sister White iku “ora liya sawijining Pribadi kajaba Gusti Yesus Kristus piyambak.” Future for America nglirwakaké sawijining dhawuh langsung saka Gusti Yesus Kristus! Sacara pribadi, aku mung wis sesambungan karo sawatara wong waé kang biyèn ana gegandhèngané karo aku sadurungé 18 Juli 2020. Mung loro saka sawetara wong iku, lan siji saka wong loro mau saiki wis tilem ana ing Gusti Yesus, kang wis tak sinau bebarengan lan tak uji apa kang teka saka Sabdaning Allah ngenani pengalaman 18 Juli 2020. Nanging adhedhasar sajarah Millerite, kang minangka wiwitan dene kita iki pungkasané, aku yakin manawa isih ana wong-wong kang biyèn ana ing gerakan iku ing wektu semana, sing isih ngasilaké panrapan-panrapan wangsit kang “digantungkaké ing wektu.” Ora ana barang anyar ing sangisoring srengéngé.

Wektu wis banget cendhak kanggo nerusake jinis kegairahan profetik kaya mangkono, nanging saben wong prayoga temen-temen manteb ing pikirane dhewe. Lan saben wong sing njupuk posisi ing pihak sing isih dolanan karo wektu sing Future for America nolak kabèh penerapan iku, awit iku ora liya kajaba khayalan setanis.

Garis kenabian batinhiah sing kasimpen ing sajroning patang tandha dalan sing mbangun pitu gludhug iku yaiku apa sing saiki lagi kabukak segelé déning Sang Singa saka taler Yehuda. Artikel iki mung minangka paninjauan maneh tumrap apa sing wis kita aturake bab tembung Ibrani “*ēmet*” sing diterjemahake dadi kayekten. Iki ora nyentuh sakabèhé apa sing sadurungé wis kita wedharaké, nanging ancas saka paninjauan iki yaiku kanggo nduduhaké yèn Yohanes pasal nembelas ayat wolu temenan cocog sakabèhé karo model kenabian sing kita usulaké tumrap garis kenabian batinhiah sing kasimpen ing sajroning pitu gludhug.

Isih ana sawatara paninjauan maneh sing perlu katindakake sadurunge kita tekan marang sawijining pungkasan kang bakal kita rembug ing artikel sabanjuré.

Aja ngesahen tetembunganing pameca ing kitab iki, awit wektune wus cedhak: Sing tumindak tanpa adil, beciken tetep tanpa adil: lan sing najis, beciken tetep najis: lan sing mursid, beciken tetep mursid: lan sing suci, beciken tetep suci. Lan lah, Aku rawuh enggal; lan ganjaran-Ku ana ing ngarsaku, kanggo maringi saben wong manut apa kang bakal dadi pakaryane. Aku iki Alfa lan Omega, kang wiwitan lan kang wekasan, kang kapisan lan kang pungkasan. Wahyu 22:10–13.